

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πίσω αἰτήσεις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέρων συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι : Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστολίον.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΠΙΠΤΕΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ ΕΙΣ ΛΑΟΣ

Χαρεῖτε Λαοὶ καὶ φρονέετε Αὐτοκράτορες καὶ Βασιλεῖς !

Ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις ὑμνήσετε τὴν Ἐλευθερίαν Ἐργάται τῆς Ἰσότητος τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἀλληλεγγύης.

Ἡ ἄσπλαγγος γενναῖά τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ Βασιλέων καταρρέει.

Κοιμνύζεται ὡς ἡμέραι τὸ καθεστὼς τῶν μεγάλων Κακούργων καὶ Δολοφόνων.

Πανηγυρίζει ἡ Ἀνθρωπότης σήμερον πανήγυρον μεγάλην ! εἰς θρόνος ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν βουτηγμένος μέσα σ' τὸ αἷμα τοῦ στρατιώτου, μέσα σ' τοὺς σπαραξικαρδίους στεναγμοὺς τῶν Γονέων, μέσα σ' τοὺς θρήνους τῶν συζύγων καὶ ἀδελφῶν, μέσα σ' τὰ δάκρυα καὶ τὴν γυμνίαν καὶ τὸ πένθος τῶν τέκνων καὶ θυγατέρων σείεται ἐκ βάθρων καὶ ματαίως ἀνδίσταται καὶ ματαίως πονεῖ.

Τὸ σάπιο καὶ τρομερὸ αὐτὸ δόντι τοῦ Κοινωνικοῦ σώματος εἶνε ἤδη μετὰ τῶν στερεῶν παρειῶν τῆς Τανάλλιας τοῦ Κολοσιαίου ὀδοντοῖατροῦ ὅστις καλεῖται Λαός !

Μολονότι δὲ αἱ σκολυκρόβρωται καὶ μαῦραι ρίζαι του εἶναι βαθεῖα μέσα στὴ μασσέλα τῆς κεφαλῆς τοῦ Καθεστώτος ἐν τούτοις αἱ μαινόμεναι ἤδη χεῖρες τῶν Ἰσοθέων Σοσιαλιστῶν καὶ Φιλελευθέρων θὰ τὰς ἀποσπᾶσωσιν ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ τσακίσουν τὴν Μασσέλα τῆς Αἰτίμου Κεφαλῆς ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ ρεῦσῃ αἷμα καὶ νὰ ῥιπισθοῦν κόκκαλα πόσον τὸ καλλίτερον ! τὸ αἷμα αὐτὸ θὰ πλύνη τὴν βροῦμα ποῦ ἄρρησαν αἱ μαῦραι ρίζαι καὶ θὰ πύξη τοὺς ἀνθρωποφάγους σκώληκας ποῦ ἔτροφον τὸ ἀπαίσιον

δόντι καὶ τὸ ῥίπισμα αὐτὸ τῶν κοκκάλων θὰ ἀφήσῃ τὰ μάγουλα τῆς μασσέλας νὰ θρέψουν καὶ νὰ κρατώσουν !

Πρέπει νὰ ρεῦσῃ τὸ αἷμα Ναί ! πρέπει νὰ ῥιπισθοῦν τὰ σάπεια κόκκαλα, θὰ χρησιμεύσουν ἀμφοτέρω διὰ τὴν μόνην Θεὰν τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὴν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ἣς εἶνε δένδρον ποῦ δὲν ποτίζεται μὲ νερὸ καὶ δὲν λιπάζεται μὲ κροσιά ὄχι ! τὸ δένδρον τῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ θέλει πότισμα ἀπὸ Αἶμα καὶ θέλει λίπασμα ἀπὸ τριμμένα καὶ ζουπισμένα κόκκαλα.

Μεθύσετε λοιπὸν Λαοὶ καὶ Ἐργάται ὡς ἐμέθυσε καὶ ἐμὲ ἡ καρδιά μου ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν.

Μεθύσετε καὶ κραταπήσετε πέριξ τῶν ἑρειπίων ἐνδὲς Θρόνου καὶ ἐνδὲς Αὐτοκρατορικοῦ Στέμματος ὡς ὁ θρόνος οὗτος καὶ τὸ Στέμμα τοῦτο ἐπὶ αἰῶνας ἐμέθα καὶ ἐκρεπάλει ὀλοτρόγισα ἀπὸ τὸ τραπέζι εἰς τὸ ὁποῖον αἰμοδιψεῖς Δοῦκαι καὶ Πρίγγητες ἐκέρονον Παλαιὸν καὶ νέον αἷμα εἰς φιάλας ἐσφραγισμένας μὲ τὴν Σφραγίδα τῆς Ἀτιμίας καὶ Δουλείας τῶν Λαῶν.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΕ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΦΡΥΑΞΕΤΕ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΟΤΙ ΕΙΣ ΘΡΟΝΟΣ ΠΙΠΤΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΛΑΟΣ ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΙΝΙΣΧΥΘΟΥΝ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

ΠΑΤΡΩΝ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕΡΩΝ.

Αἱ ἐργατικαὶ τάξεις εἶνε διὰ τὰ ἔθνη ὅτι αἱ ρίζαι τῶν δένδρων διὰ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν.

Ἡ ἐργατικὴ τάξις εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ζωῆς τὴν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ 55.44.0014 ΥΛ 0030

μεγαλειτέραν θυσίαν προσφέρουσα, και ποτίζουσα διά τού αϊματός της τὸ ἀθάνατον τῆς ἐλευθερίας δένδρον, εἰς μὲν τὴν πατρίδα αὐτῆς δίδει ζωὴν εἰς δὲ τὰς ἐπιστήμας τὴν ἀναγκαίαν τροφήν μὲ τὴν ὁποίαν αὐται τελειοποιῦνται. Αὕτη και μόνη διὰ τῆς Γεωργίας ἐξαναγκάζει τὴν γῆν ν' ἀποδώτῃ τοὺς ποικίλους αὐτῆς καρπούς, οἵτινες ἀποτελοῦσιν τὰς χρησιμτέρας ὕλας διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀτόμων, αὐτῆ δὲ πάλιν κατερχομένη εἰς τὰ βάθη τῆς σφαιρας ἡμῶν φέρει εἰς φῶς τοὺς κεκρυμμένους αὐτῆς θησαυροὺς πλουτίζουσα ὑμῶν και διευκολύνουσα τὸ ἐμπόριον, ὑπηρετοῦσα και τελειοποιούσα τὴν βιομηχανίαν και συγκοινωνίαν. Τὴν ἐργατικὴν τάξιν οὐδεὶς θὰ δυνῆθῃ νὰ ὑμνήσῃ ἐπαξίως τῶν ἀγαθῶν ἅτινα εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος προσφέρει. Μόνον τὸ ὑπερφύεσ τῆς Παρθένου τέκνον, μόνον ὁ ἰσότημος τῆς ἀρχικῆς τοῦ σύμπαντος δυνάμεως υἱός, μόνον λέγω ὁ Χριστός μας ἀπέδωκεν εἰς ταύτην τὴν τιμὴν ἧς ἀξία ἦτο, λαβῶν ἀφ' ἑνὸς ἐν τῇ παιδικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ, εἰς τὰς θείας αὐτοῦ χεῖρας τὴν πλάνην τοῦ ξυλουργοῦ και ἀφ' ἐτέρου περιβλήθεις τὸν ἀκάνθινον στέφανον τοῦ μαρτυρίου ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Ἄλλὰ δυστυχῶς ἡ τάξις αὕτη ἢ τοιαύτας ὑπηρεσίας προσφέρουσα ἦτις και τοὺς μεγίστους διδακτάλους τῆς ἀνθρωπότητος ἐγέννησε, διότι οὐδεὶς θὰ ἀρνηθῇ ὅτι οἱ πηδαλιούχοι τῆς ἀνθρωπότητος πατάγονται ἐξ ἐργατῶν και ὅτι οὗτοι ἀνέταμαν και ἐκαθάρισαν τοὺς σωματικούς και κοινωνικούς ὀργανισμούς, ἢ δύσμοιρος αὕτη τάξις ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην παραμελεῖται και ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ὑπὸ δυσβαστάκτων βαρῶν καταπιέζεται.

Ὁ ἐργάται ἐνῶ τοιαύτας προτεφέρατε και προσφέρετε ὑπηρεσίας, διατὶ ὡς ἀμοιβὴν ἔχετε καταδικασθῆ εἰς λύπας; Διατὶ κατὰ συνθήκην μόνον νὰ εἴσθε ἐλεύθεροι; Διατὶ νὰ ἀγνωῆτε τὰ δικαιώματα ὑμῶν; Διατὶ νὰ μὴ φαντάξῃσθε τὴν δύναμιν ἣν κατέχετε;

Διότι ἀροσιωμένοι ἐντελῶς ὄντες εἰς τὴν εὔρεσιν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὴν συντήρησιν ὑμῶν και ἀμαθείς μένετε, και οὐδέποτε ἐσκέφθητε διὰ τὴν εὔρεσιν μέσων δι' ὧν ὑμεῖς και αἱ οἰκογένειαι ὑμῶν θὰ ὑποστηρίχθωσιν κάλλιον ἡθικῶς και ὑλικῶς ὁπότεν σεῖς πέσθητε θύματα τῆς ἐργασίας, ὁπότεν κρημνισθῆτε ἐκ τῶν ἰκρινωμάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων πατοῦντες ἐργάζεσθε, ὁπότεν θνήσκετε ἐξ ἀσφυξίας εἰς τὰ σκοτεινὰ τῶν ὀρυχείων βάθη, διότι ἐν μιᾷ λέξει ἀγνωσῶντες τὰ δικαιώματά σας δὲν ζητεῖτε τὸ ἀνήκον εἰς σας. Οὐδόλως δὲ τὴν ἰσχυρὰν ὑμῶν δύναμιν φανταζόμενοι, δειλιάται νὰ ζητήσετε τὴν καλλιτέρευσιν τῆς τύχης ὑμῶν.

Ὅτι δὲ δειλιάται και ἀγνωῆτε εἰσέτι πῶς νὰ ζητήσῃτε τὴν ἐλευθερίαν και τὴν ζωὴν ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως « Ἐργατικῶν Συνδέσμων ».

Εἰς οὐδὲν μέρος τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουσι καθαρῶς ἐργατικοὶ Συνδέσμοι συναινοῦντες και συσφίγγοντες τοὺς Ἐργάτας.

Και ἐὰν εἰς τινὰ μέρη ὡς ἐν Πάτραις, Ἀργιστόλιον

και ἄλλαχοῦ ὑπάρχουσιν εἶνε καχεκτικοὶ και ἀδύνατοι και δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποφέρωσι τοὺς προσδοκομένους καρπούς διότι ἐλλεῖπει ἢ ὑποστηρίξις και ἢ ἀθρόα συρροή ἐκ μέρους τῶν Ἐργατῶν, και ἐπομένως οἱ εὐγενεῖς πρωτεργάται και ἰδρυταὶ ματαίως κοπιᾶζωσι και ματαίως καταρρῶνται καθεστῶς και ἀμάθειαν.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, ὦ Ἐργάται, γνωρίσετε τὴν ἀληθειαν ταύτην και μὴ περιμένετε ἐπὶ πλέον! Ἴδου οἱ ὑπάρχοντες Ἐργατικοὶ Συνδέσμοι ὡς μητέραι φιλόστοργοι Σᾶς καλοῦσιν εἰς τὰς θερμὰς ἀγκάλας των! Ἴδου οἱ φιλότιμοι ἰδρυταὶ τῶν Συνδέσμων τούτων οἱ εὐγενεῖς οὔτοι συναδέλφοι Σας ἔχοντες σημαιοφόρους μεγαλεπιβούλους Κοινωνιστὰς Σας τείνωσι τὰς χεῖράς των και τὴν συνεργασίαν των πρὸς κοινὴν σωτηρίαν και πρόσδον!

Ἐμπρὸς λοιπὸν ὦ Ἐργάται και Χωρικοὶ τῆς Ἀχαΐας και Κεφαλληνίας ὑποστηρίξατε πρὸ παντὸς τοὺς ἐξέχοντας τούτους τοῦ Κράτους Συνδέσμους!

Και Σεῖς οἱ λοιποὶ τῆς Ἑλλάδος Ἐργάται τρέξατε παντοῦ ὅπου τοιοῦτοι Συνδέσμοι, ὅπου *Δαικὰ Κέντρα* και *Ἀναγνωστήρια* ἵνα γνωρίσητε τὸ Δικαίωμα και γευθῆτε τὴν *Ἀλληλεγγύην*!

Τρέξατε! Τρέξατε, ὦ τῆς ἀπλαγχνίας τῶν Κοινωνιῶν θύματα, τρέξατε παντοῦ ἐνθα τὸ δίκαιον διδάσκειται και τῶν δικαιωμάτων ὑμῶν ἀνάπτυξις γίνεται. Συναπισθῆτε ἅπαντες διότι ἐν τῇ ὁμοφωνίᾳ ἢ δύναμιν και ἐν τῇ δυνάμει ἢ τοῦ ποθουμένου ἀπόλαυσις. Ἐργασθῆτε ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ὑποστηρίξατε τὰ δικαιώματα ὑμῶν διότι, ὡς Σορὸς τις λέγει, « πάντα τὰ ἐν ἡμεῖα εἰς τὸ μὴδὲν ἀπόλλυνται ».

Δυστυχεῖς τῶν Ἐθνῶν εἴλωτες ἐργασθῆτε και αἰτήσατε, διότι αἰτοῦντες και ἐργαζόμενοι τότε μόνον θὰ λάβητε και θὰ ἀναπαυθῆτε.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ ΕΤΓΕ

Εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐκφυλισμὸς ἔχει εἰσδύση παντοῦ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν ἀνθρώπων και εἰς ὅλα τὰ ἔθνη και τοῦ ὁποίου τὸ β ε κ ὁ ρ κρατοῦμεν δυστυχῶς οἱ Ἕλληνες, εἶνε ἀξίον θαυμασμοῦ και ἰδικιτέρας μνείας τὸ γεγονὸς τῆς εὔρεσεως ἔστω και μονάδων ἀνθρώπων μὴ ἐκφυλισμένων τοσοῦτον δὲ μάλλον εἶνε ἀξιοπαρατήρητος ἢ σύμπτωσις αὕτη ὅταν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄτομον ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν *Γ υ ν α ι κ ῶ ν*!

Ὅτι χωρὶς νὰ μισῶ τὴν γυναῖκα ἢ μάλλον ἐνῶ τὴν σέβουμι και ἐνῶ ἔχω ταχθῆ εἰς τὰς τάξεις τῶν ζητούντων τὴν κελῶς ἐννοουμένην και ἀρμύζουσαν *χ ε ι ρ α φ ἑ τ η σ ῖ ν τ η ς* και ἐνῶ σὺν τούτοις ὁμολογῶ ὅτι δι' ἐμὲ αὕτη εἶνε ὄν λατρευτὸν κηθλ συγκεντροῦσα ἐν αὐτῇ τὰς ιδιότητας τῆς Μητρότητας και τῆς ἀγωγῆς ἐν τούτοις δὲν δύναμαι παρὰ νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐνεκεν τῆς Τυρραννικότητος τοῦ ἀνδρὸς ἀφ' ἑνὸς και ἐνεκεν τοῦ ἐπιβλαβοῦς περιορισμοῦ ὧν ἕως τίνος εἶχε τύχη, πρὸς δὲ ἐνεκεν τῆς μαλθακότητος, τῆς ἀργίας και τῆς ἀμαθείας (*ἐλλείπει κοινωνικότητος*) ἢ τῆς ἰσχυρῆς δύναμεθαι νὰ

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ ΕΤΓΕ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

εἴπωμεν, ὅτι ἐξεφυλίσθη ἔτι μᾶλλον καὶ περισσότερον ἐπι-
κινδύνως τοῦ ἀνδρός!

Ἡ τοιαύτη δὲ κατὰστάσει δυστυχῶς εὐρισκομένων τῶν
πραγμάτων δὲν δυνάμεθα παρὰ τὴν θαυμασώμεν τὰς ἐξαιρου-
μένους τοῦ ἀνωτέρου ἀπεληκτικοῦ κανόνος ἀφ' ἑνὸς ἵνα ἐνθαρ-
ρῶμεν τὰς γνησίας ταύτας Ἑλληνίδας καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα
ἐγειρωμέν τὴν ἀμιλλαν εἰς πᾶσαν εὐγενῆ μορφήν ἣτις εἰσέτι
δὲν ἔχασε τὸ λεπτότατον ἐρύθημα τῆς γλυκείας παρθενικῆς
αἰδοῦς καὶ εἰς πᾶσαν ἐκλεκτὴν καρδίαν ἣτις δὲν ἐστερηθῆ
εἰσέτι τῶν θαυμασιῶν Ἑλληνικῶν παλμῶν οἵτινες κατὰ κλι-
ροὺς ἐνέπνευσαν τοὺς μεγάλους Πατριώτας καὶ τοὺς μεγά-
λους Ἄνδρας.

Δὲν κρύπτομεν δὲ τὴν μεγίστην εὐχρηστέτησιν ἣν αἰσθα-
νόμεθα ὅτι τὴν εὐκαιρίαν ταύτην μᾶς δίδει Ἑλληνίς ἐξ Ἀρ-
γυροῦς ἣς χειρογράφον περιλαμβάνον λόγον ποιηθέντα καὶ
ἀπαγγελθέντα ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου ἐν τῷ
Ἀρχιεπιφ. Ἀθηνῶν, περιήλθεν κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν εἰς
χεῖράς μας καὶ οὗτος αἱ τελευταῖαι ἐξῆς περικοπαὶ δει-
κνύουσι τὴν ἰσοδυστάτην Παρθένον καὶ τὴν ἀπαράμιλλον
Ἑλληνίδα! ἰδοὺ αὐταί.

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ!

«Ἡ Πατρίς τείνει ἰκέτιδας πρὸς ἡμᾶς τὰς χεῖρας,
πρέπει ὡς ἄλλαι, Μαρτύρων τοῦ 21, Μητέρας νὰ ἐξά-
ρωμεν τὴν ὑψηλὴν τῆς γυναικὸς θέσιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ
Κοινωνίᾳ καὶ νὰ δεῖξωμεν ὅτι ἡμεῖς πρωτίστως θέλομεν
νὰ βελτιώσωμε τὸ καθεστῶς—Αἰσχύνῃ, εἰς ἡμᾶς προ-
πάντων, τὰς μεμορφωμένας, νὰ κυλιώμεθα εἰς τοῦ ὕλι-
σμοῦ τὸν βρόχον ἐνῶ αἱ γυναῖκες τῆς Καμαρίνας, χω-
ρικαί, τὴν ψυχὴν ὅμως Ἑλληνικὴν ἔχουσαι, προὔτιμη-
σαν κατὰ τὸν ἀτυχῆ τοῦ 1897 πόλεμον νὰ μεταβῶσιν
εἰς συνάντησιν τῶν ἀθανάτων Σουλιωτῶν παρὰ νὰ ὑ-
ποδουλωθῶσιν—Αἰσχύνῃ νὰ μὴ αἰσθανόμεθα, δονοῦντα
τὰ στήθη μας, τὸν ὑπὲρ Πάτρις παλμὸν, ἡμεῖς αἱ τῶν
ἀγαθῶν τῆς Παιδείας ἀπολαύουσαι! ἐνῶ πάλιν κατὰ τὸ
97 χωρικὴ τῆς Γορτυνίας Μήτηρ ὡς ἄλλη Σπαρτιατὶς
προτηχητῆ ἀγαλλομένη ὅτι ἠξιώθη τοιοῦτου τέκνου
περὶ οὗ ὑπὸ πάντων ἐλέγετο ὅτι «ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέ-
μῳ ὡς Ἀνήρ!»

Αἰσχύνῃ ἡμεῖς αἱ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Παλλάδος
γαλουχηθεῖται νὰ ἀνεχώμεθα τὴν ὑπὸ ἐκρύλων, εἰς τὴν
ἱεράν ἡμῶν γῆν βεβήλωσιν καὶ ἱεροσυλίαν— Αἰσχύνῃ
νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς τὸν ψευδοπολιτισμὸν τῆς Δύσεως νὰ
διατρέφῃ τὰ θεῖα ἡμῶν αἰσθήματα καὶ εἰς τοὺς ξενι-
κοὺς κρωγμοὺς νὰ παρεισδύωσι καὶ ταράττωσι τὴν ἀρ-
μονίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἐγερθῶμεν! ἀποδιώξωμεν τῆς ὕλολατρίας τὸ ἀ-
παίσιον φάσμα, ἀπομακρύνωμεν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ οἴ-
κου τὸν ψευδοπολιτισμὸν καὶ τὴν πολυτέλειαν, τοὺς
σκώλικας τούτους τοὺς καταβιβρώσκοντας τὸ φίλτρον
καὶ τὰ ἀγνά ἤθη. Εἰσαγάγωμεν ἐν τῷ οικογενειακῷ βίῳ
τὸ ΕὐΑΓΓΕΛΙΟΝ καὶ τὴν ΑΠΛΟΤΗΤΑ καὶ τότε θὰ
εἴμεθα ἀξίαι νὰ φέρωμεν τὸ αἰγλήεν τῆς Ἑλληνίδος ὀ-
νομα καὶ νὰ δρασώμεν περαιτέρω συμφωνίαν πρὸς τὴν
ὑψηλὴν τῆς γυναικὸς ἀπερτολήν. Τότε, λέγω, παρα-

λαμβάνουσαι ἀπὸ τὸν Πεπολιτισμένον Κόσμον πᾶν τὸ
ἄφελιμον καὶ ἀποδιώκουσαι πᾶν τὸ βλαβερὸν· θὰ δυνη-
θῶμεν νὰ μορφώσωμεν ἀληθεῖς τῆς Πατρίδος Ἐργάτας,
ἀληθεῖς τῶν πασχόντων καὶ ἀδυνάτων ἐλευθερωτάς.

Οὕτω πράττουσαι θὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τὰ τέκνα ἡ-
μῶν τὴν ἰδέαν τῆς ἐργασίας, τοῦ γενικοῦ συμφέροντος
καὶ τῆς εὐελοθυίας δι' ὧν νέοι ἀστέρες ἠρωτισμοῦ καὶ
μεγαλοφυίας θὰ στολίσωσι τὸν Γαλάζιον Οὐρανὸν τῆς
ἡμετέρας Ἑλλάδος μας φέροντες μὲ ἀκτινοβόλα γράμμα-
τα γραμμῆν τὴν ἀνεξίτηλον τοῦ Πλάτωνος στροφῆν
«Μητρός τε καὶ Πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τιμι-
ώτερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοῖρα καὶ παρὰ
Θεοῖς καὶ παρ' Ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι ἐσὶ Πατρίς.»

Τότε θὰ ἴδωμεν τὴν γλυκυτάτην ἡμῶν Πατρίδα ἐ-
ορτάζουσαν μετ' ὄλων τῶν δούλων ἀδελφῶν μας τὴν
Ἐλευθερίαν τῆς καὶ τότε θὰ τονισθῆ ἑναρμονίως ὁ ὕ-
μνος τῆς Μεγάλης ΕΛΛΑΔΟΣ!

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω μεγάλων καὶ ὑψηλῶν ἐνοιῶν
ἂς ἐμπεριέχουν αἱ ἀνωτέρω περικοπαὶ τοῦ «Λόγου» τῆς
μόλις δεκαεξαετίδος Ἑλληνίδος Θρησεσίας Μεταξᾶ δὲν
δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐλπίζωμεν ἀσφαλῶς ὅτι καὶ δι' ὄλον
τὸ ἔθνος καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν Κεφαλληνίαν θὰ
χρησιμύσῃ ὡς γενναῖος Σκαπανεὺς ὅστις μὲ τὰς ἀβράς
πλήν θερμᾶς τοῦ χεῖρας θὰ διευθύνῃ τὴν σκαπάνην του
κατὰ τῶν τριβόλων καὶ ἀκανθῶν ἐξ ὧν γέμει ἡ ὁδὸς ἐν
ἣ παραπαίουσιν αἱ γυναῖκες μας καὶ ἣτις φέροι κατ' εὐ-
θείαν εἰς τὴν ἐξαχρείωσιν καὶ καταστροφῆν.

Εὐχαρίστως δὲ ἡ χεὶρ μας χαράσσει ἐπὶ τῆς «Ἀ-
ναστάσεως» ἐν μέγιστον ΕΥΓΕ! καὶ μίαν θερμὴν ΕΛ-
ΠΙΔΑ ταχείας ἐργασίας.

Ἡ ἔνωσις τῶν μαθητῶν τοῦ γυμνασίου.

Ὡραιοτέρα καὶ ἰδανικωτέρα ἰδέα ἀπὸ τὴν τῆς ἐνώσεως
τῶν Ἑλλήνων Μαθητῶν μᾶς φαίνεται ὅτι εἶνε ἀδύνακτον νὰ
ὑπάρξῃ.

Ἡ μεγαλειότης καὶ φοβεροτέρα αἰτία ἣτις ἔφερε τὴν
Ἑλλάδα εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ ἔακε τοὺς Ἑλληνας νὰ
μισῶσι νὰ φθονῶσι νὰ πολεμῶσιν ἀλλήλους εἶνε ἡ ἑλληψὶς
ἐν ὧ σ ε ω ς καὶ ἀ λ λ η λ ε γ γ ὕ η ς.

Ὅσον δὲ δύσκολον εἶνε νὰ ἐφκρημοσθῆ τοῦτο μεταξὺ
ἀνδρῶν ὁμίμου ἡλικίας μὴ συνειθισάντων εἰς τὰς δύο αὐτὰς
ἀρετὰς, τόσον εὐκολον εἶνε νὰ ριζώσῃ καὶ κερποφωρήτωτι
μεταξὺ τῆς νεολαίας ὅταν μάλιστα αὕτη πατεῖ ἐπὶ τῶν ὑ-
ψηλοτέρων βαθμίδων τῆς μέσης καὶ τῆς ἀνωτέρας παιδεί-
σεως.

Ἡ τοιαύτη τῶν Μαθητῶν ἀ δ ε λ φ ο π ο ἴ η σ ι ς καὶ
ἀ λ λ η λ ο β ο ἡ θ ε ι α θ ῆ ἀνχδείξῃ αὐριον νέους ἰ ε ρ ο ὦ ς
λ ὄ χ ο υ ς ὑπὸ τὴν ἀμυγῆν τῶν ὁπῶν ἀσφαλῶς ἡ Πατρίς
θὰ βεβήσῃ εἰς τὴν μεγαλοφυίαν καὶ εὐτυχίαν.

Διὰ τοῦτο χαίρετιζομεν εὐέλπιδες τοὺς φιλοπροόδους Μαθητὰς τῆς τρίτης Γυμνασιακῆς τάξεως οἵτινες ἰδρύσαν ἤδη μίαν τοιαύτην ἔνωσιν, ὑπὸ τὸν τίτλον ἢ «Πρόοδος» ἐν ἰδιαιτέρῳ τμήματι τοῦ Λαϊκοῦ τῆς Πόλεως «Αναγνωστηρίου ἢ Ἰούτης».

Περὶ τοῦ εὐγενοῦς καὶ ὠφελιμοτάτου σκοποῦ τῆς «Ἐνώσεως ἢ Πρόοδος» θὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Ἀναστάσεως».

Ἐν τῷ μετὰξὺ δὲ περιμένουμε τὴν ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Κηθηγητῶν καὶ Κηδεμόνων ἐνθάρρυσιν καὶ προτροπὴν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους Μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα οὕτω κατορθωθῇ, ἐν τῷ μέλλοντι, πρῶτοι οἱ Κ. φιλλήνες νὰ δώσουν τὸ παράδειγμα τῆς ἐνώσεως καὶ συνεργασίας ἐξ ὧν θὰ προκύψῃ μίαν ἡμέραν μίαν Μεγάλην Ἑλλάδα καὶ εἰς Σεβαστὸς Λαός! Γένοιτο.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐπεδύθη μῆνυσις, ἐπὶ στάσει ἐκ μέρους τοῦ εἰς ἰσόβια καταδικασθέντος Δραγισέβη, κατὰ τῶν κ. κ. Μαρίνου Ἀντύπα συντάκτου τῆς «Ἀναστάσεως», Θερασυδούλου Μουφορράτου ἐμπόρου, Γ. Μαρκέτου δικηγόρου, Κωνστ. Γεράκη δικηγόρου, Γεωρ. Μουσούρη δικηγόρου, Σπυρίδωνος Ἀρσένη ἐμποροράπτου.

Ἐπεδύθη μῆνυσις ἐπὶ Πλαστογραφία ἀποφάσεως διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν κατὰ Ἰωάννου Θιακοῦ δικηγόρου, Παναγῆ Ἀννίου καὶ Ν. Ἀγγελάτου ἐνόρκων λαβόντων μέρος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.

Γνωρίζομεν ὅτι ἔχετε ἔλλειψιν ἀνδρῶν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἴατε αἰτιώμεθα, ἐντούτοις καὶ μὲ τοὺς νῦν ὑπάρχοντας ἄλλοτε κατορθώτο νὰ φρουρηθῆτε μετὰξὺ τῶν ἄλλων ὁδῶν τῆς Πόλεως καὶ ἡ ὁδὸς Σιταμπόρων ἣτις συγκεντρώνει τὰ περισσότερα μαγαζεῖα καὶ ἣτις νῦν εἶνε εἰς τὴν τύχην τῆς ἐγκαταλειψμένη οὕτως ὅτε ἀμέσως μὲ τὰ πρωτοβόρεια ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται τοὺς μοχλοὺς καὶ τὰ ὑπομόχλια ὑπεγείροντα τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα τῶν καταστημάτων, μίαν τοιαύτην ἐφοδὸν ἀποτυχοῦσαν ἐντελῶς ἔσχε τὸ πνικτωπώλειον κ. Ἀγγέλου Πουλλάκη, πλὴν τούτης καὶ ἄλλη τις ἔλαβε χάραν ἀμφιτέρων τὰς λεπτομερείας ἀγνωσοῦμεν διότι μολονότι ἐγράψαμε περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς δημοσ. εὐσεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου ἐντούτοις ὁ κ. Διευθυντὴς δὲν τὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον διότι ἴσως θεωρεῖ ἀναγκαῖον τὸ νὰ μᾶς χιλιάη τὴν καρδὴν ἀτκόπως καὶ ἀνοφελῶς!

Τέλος πάντων κίστε ὅτι ἡμπορεῖτε κ. Διευθυντὰ νὰ φρουρήσατε καὶ τὴν ὁδὸν ἐκείνην διότι τοῦτο εἶνε ἀναγκαῖον καὶ ἐπιβόρον, μᾶλλον προτιμώτερον δὲ νὰ φρουρηθῆται ἢ ὁδὸς ἐκείνη παρὰ ἡ ὁδὸς Δικαστηρίων! διότι ἐκεῖ μὲν ἐργάζονται μικροὶ βιοπαλαισταὶ τῶν ὑποίων ἢ μὴν περιορισία εἶνε τὰ μαγαζαζεῖα τῶν, ἐνῶ εἰς τὴν λεωφόρον Δικαστηρίων καθ' ἑξῆς οὐ σὶ Πλάου τὰ νῦν καὶ Μεγαλοσσιάνοι τῶν ὑποίων ὅσα καὶ νὰ κλέψουν πάλιν θὰ μείνουν ἀ-

κατὰ γὰρ νὰ ἀποκλεισθῶσιν μὲ δαῦτα καὶ τοὺς βέστοις μικροβιοπαλαιστὰς καὶ Ἐργάτας!

ΕΤΑΙΡΕΙΑ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΜΗΜΑ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ.

Κατὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 30 Ὀβριου καὶ ὄραν 6ην καὶ 1/2 μ. μ. καλοῦνται τὰ μέλη εἰς συνεδρίασιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλαρμονικῆς Σχολῆς, ὅπως συσκεφθῶσι περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ τμήμα.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆ 24 Ὀβριου 1905).

ΛΑ ΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπειδὴ ἡ Νότος εὐφρογιά εὐρίσκεται ἤδη εἰς ὕρσιν μὴ σημειωθέντων ἄλλων κρουσμάτων διὰ τοῦτο τὸ «Ἀναγνωστήριον» θὰ ἔχῃ διάλεξιν αὐριον τὸ ἔσπείρας περὶ ὥραν 7, ἐμιλήσει δὲ ὁ κ. Μ. Ἀντύπας περὶ Δημοφρήσιματος ἀφροῶντος τὸ Βαλλιάνον κληροδότημα.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ θέμα εἶνε ἐνδιαφέρον καὶ θὰ προκληθῆ ἀτυνήτης συρροὴ παρακαλοῦνται αἱ κυρίαὶ νὰ προσέλθωσιν ἐνωρίτερον ἵνα μὴ εὐρωσι τὴν εἴσοδον κεκλεισμένην ὑπὸ τοῦ πλήρους.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΙΑ.

Ὁ Ἀδάμας εἶνε ἀκριβὸς διότι δὲν εἶνε ἀνθράξ, καὶ ὁ Καλλιτέχνης φουτικὸν εἶνε νὰ ἀμοιβεται περισσώτερον τοῦ ἀμαθοῦς καθόσον καὶ τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας του διαρκοῦν περισσώτερον χρόνον καὶ ἡ δύναμις τῆς τέχνης του ἐπιβάλλεται καὶ εὐχαριστεῖ ἐξάίρεσιν τοῦ κανόνος τούτου ποιεῖται ὁ δεινὸς ἐμποροράπτης τῆς Πόλεως μας ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΡΣΕΝΗΣ. Οὗτος ἀκολουθεῖ μὲν τὴν καλαισθησίαν, στερρότητα καὶ τελείαν ἐφαρμογὴν, λαμβάνει δὲ ἀμοιβὴν ἀφαιροῦσαν ἀπὸ τὰ βαλλάντια πολὺ ὀλιγώτερα ἀφ' ὅσα ἀφαιροῦσιν αἱ δελεάζουσαι καὶ προσελκύουσαι ρεκλάμα.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λιθοστρώτου ὁδοῦ «Ἐμποροραφείον» τοῦ Σπυρίδωνος Ἀρσένη θριαμβεῖ ἡ ἀλήθης Τέχνη καὶ ἡ διαρκὴς εὐθύνη.

Μία ἐπίσκεψις ἀποδεικνύει τὴν ἀνωτέρω ἀλήθειαν.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσεν ἐν τῷ Φρενοκομείῳ Κερκύρας ὅπου ἐνοσηλεύετο ὁ συμπολίτης μας Θεμιστοκλῆς Μεταξῆς χρησιμεύσας τὸν βίον του πάντοτε ὑπὲρ τῶν εὐγενῶν καὶ ὠφελίμων πράξεων.

Συλλυπημένοι τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος εὐχομεθα τὴν εὐφρογίαν καὶ παραρτήσαν

ΠΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ